

PROPOSTES DE CCOO DE CATALUNYA

ELECCIONS MUNICIPALS 2019

SINDICAT SOCIOPOLÍTIC. AGENDA SOCIAL I PROXIMITAT

Introducció

- ⇒ CCOO vol aportar el seu punt de vista i un seguit de propostes per a la millora dels drets socials i laborals i el benestar de la ciutadania com a contribució al debat públic i polític entorn dels comicis municipals del pròxim 26 de maig.
- ⇒ CCOO, com a sindicat sociopolític independent, però no merament observador de la realitat, sinó com a actor en el necessari progrés de la classe treballadora; no neutral, ans al contrari, compromès en la defensa i la millora de les polítiques que erradiquin les desigualtats; en lluita contra la precarietat, des de la reflexió i l'acció sindical transformadora, i amb la legitimitat que atorga ser la primera organització sindical de Catalunya, planteja:

Ciutats treballadores amb una economia al servei de les persones

- ⇒ L'eix central del treball de qualitat (treball digne), com a factor essencial per generar estabilitat social i projectes de vida emancipadors individuals i familiars, ha de justificar que els objectius prioritaris de les polítiques municipals condueixin a aconseguir un major índex de benestar.
- ⇒ Són, per tant, obligatoris recursos permanents i estructurals per generar polítiques d'ocupació alineades amb les necessitats de les persones treballadores i les empreses del municipi, coordinats amb les que es plantegin en l'àmbit comarcal, metropolità o nacional. Els espais de concertació social han d'esdevenir actius en la coordinació i la decisió d'aquesta temàtica.
- ⇒ Els municipis han de ser agents actius i impulsar la creació de més i millors oportunitats d'ocupació.
- ⇒ Cal apostar per la generació d'economia social i solidària, i per un teixit productiu divers, i preveure nous projectes que generin sempre ocupació de qualitat i garanteixin el compliment dels drets laborals.
- ⇒ Cal impulsar polítiques de relacions laborals que promoguin la democratització real dels centres de treball, començant per l'Administració pública. Les persones representants dels treballadors i treballadores a les administracions tenen dret a exercir activament la negociació col·lectiva.
- ⇒ Aquestes mesures han de ser compartides i consensuades mitjançant la **concertació social habitual i permanent** amb els agents socials i econòmics més representatius al municipi, i superar la mera informació o la consulta puntual.
- ⇒ Calen **espais de governança compartida** amb l'objectiu de superar els models de consells econòmics i socials merament informatius. Aquests espais de diàleg social han de fer permanent la negociació i el coimpuls de polítiques socioeconòmiques entre Administració i agents socials i econòmics més representatius.
- ⇒ En aquest mateix sentit, cal englobar una imprescindible planificació conjunta entre administracions i agents de la formació professional.
- ⇒ Dotar les persones de recursos suficients per a la seva interrelació amb la societat i el món del treball també significa disposar, al municipi, d'equipaments educatius propicis per a la formació contínua i al llarg de la vida amb oferta flexible per a la diversitat d'horaris i necessitats.
- ⇒ És necessari promoure producció agrícola i ramadera de proximitat.
- ⇒ La indústria pot conviure amb l'equilibri residencial. S'ha de preservar sòl industrial i reactivar els polígons d'activitat econòmica als municipis. Ha de ser possible viure i treballar a les nostres ciutats. Sense indústria, un país no pot tenir una base sòlida d'estabilitat econòmica.
- ⇒ És necessària la modernització i la gestió integral del polígons preveient els desplaçaments, l'accessibilitat, la instal·lació de generació energètica amb fonts renovables, l'estalvi i l'eficiència energètica, la qualitat de la connexió a les xarxes i la correcta minimització i gestió de residus. Cal explorar les possibilitats d'establir circuits d'economia circular al més propers possible. En tot cas, cal fer possible la coordinació, més enllà del municipi, de la realitat dels polígons i dels espais d'activitat empresarial.
- ⇒ És imprescindible plantejar un model turístic sostenible i respectuós amb el territori, amb condicions laborals dignes per als treballadors i treballadores i amb ple respecte per la convivència.
- ⇒ Cal donar suport al consum de proximitat pel que fa a productes i serveis, establir espais adequats per a la seva venda i promoció, i desenvolupar monedes complementàries locals per afavorir-ho.

Ciutats i pobles pensats per a la mobilitat de totes i tots, ciutats i pobles sostenibles

- ⇒ Cal adequar els accessos als centres generadors de mobilitat per a vianants, ciclistes i transport públic de manera segregada, segura i còmoda. És necessària, també, la millora dels serveis de transport públic, no només quant a preu, sinó també pel que fa a freqüència i a comoditat.
- ⇒ S'ha de reduir l'impacte ambiental de les flotes de transport públic i municipals, fent prevaldre l'electrificació.
- ⇒ Cal revisar el model de tarifes, en la línia d'afavorir les persones que viatgen freqüentment, mitjançant abonaments, preus socials per a situacions de necessitat (atur, rendes baixes, estudis...). Cal aplanar els preus dels trajectes dins de les diferents àrees metropolitanes (s'ha avançat a l'AMB).
- ⇒ S'han de millorar els aparcaments propers al transport públic d'alta capacitat (Park & Ride) i crear espais per a bicicletes.
- ⇒ És cabdal afavorir el cotxe compartit (mesures de suport i resolució d'incidències) en els desplaçaments quotidians i els carrils bus-VAO per al transport públic i els vehicles d'alta ocupació.
- ⇒ Cal pacificar el trànsit a les zones urbanes, com ara estenent les zones 30, o limitant-ne l'accés en situacions d'alta contaminació o congestió; gestionar de manera dissuasiva l'aparcament en superfície; apostar per l'electrificació i establir horaris i espais per al repartiment, i adequar voreres i vies a les necessitats de persones amb dificultats de mobilitat.
- ⇒ Cal proveir de serveis sota demanda per a persones sense vehicle propi quan el transport públic col·lectiu no pugui cobrir les necessitats amb tarifes socials en cas de rendes baixes o per a casos com l'assistència a l'atenció mèdica, els estudis, etc. Cal articular-ho amb el transport col·lectiu.
- ⇒ És necessari desenvolupar estratègies locals per a la generació d'energia amb fonts renovables, així com per a la distribució i la comercialització dels subministraments bàsics per a empreses públiques o de l'economia social. És necessari donar suport a l'estalvi i a l'eficiència energètica residencial (ajuts, rebaxes fiscals...) i fer una revisió ambientalista dels impostos municipals (IBI, vehicles, escombraries, aigua, etc.).
- ⇒ Cal donar suport a iniciatives empresarials orientades a la sostenibilitat, tant de noves empreses com de les existents al municipi.
- ⇒ S'han d'establir rutes segures de mobilitat personal i laboral, especialment per a les dones.

Ciutats i pobles per treballar amb ocupació de qualitat i protecció social

- ⇒ El treball de qualitat i la lluita contra l'atur i la precarietat social van units a l'actuació sobre el model econòmic de ciutat/poble. Cal incidir en la gestió dels horaris comercials, de tal manera que permetin conciliar la vida laboral, personal i familiar de les treballadores i treballadors del sector.
- ⇒ Les ciutats i pobles han de construir, si no en tenen, un projecte educatiu propi, a fi de potenciar-lo a continuació. Ho han de fer tenint en compte tota la comunitat educativa, de manera participada permanentment. Cal un projecte que inclogui l'erradicació de les asimetries entre barris i/o districtes respecte d'equipaments culturals, biblioteques, aules d'alfabetització digital, xarxa d'activitat i espais de difusió i promoció de la cultura. Se n'ha de garantir un accés igualitari.
- ⇒ L'espai de lleure extraescolar i les activitats esportives també formen part del projecte educatiu de ciutat. Cal promocionar-ne l'accés en condicions d'igualtat per a infants i jovent.
- ⇒ La protecció social per part de l'Administració local ha de ser un objectiu polític de primer ordre. Cal assegurar recursos per complementar rendes que permetin assegurar necessitats bàsiques per a les persones i les famílies.
- ⇒ Són necessàries xarxes socials de solidaritat i botigues solidàries laiques que comptin amb l'impuls de l'Administració. Calen polítiques de lluita contra els desnonaments que abordin l'emergència social i també contra el sensellarisme, des d'una política i un control públic i amb la participació i la gestió compartida amb entitats socials sense ànim de lucre. Aquí cal no oblidar els sindicats com a agent social al territori.

Ciutats i pobles amb la diversitat com a riquesa

- ⇒ El sindicat entén la ciutat/poble com a acollidora. Cal un projecte social de ciutadania que valori positivament la diversitat i el mestissatge, que abordi la realitat social amb iniciatives d'integració bilateral i amb impuls del veïnatge actiu per a totes les persones que hi habiten, independentment de la situació administrativa que tinguin. Com a sindicat es pot fer, a aquestes polítiques, una important aportació des del CITE, instrument confederal amb capitalització a tot el territori. I, evidentment, com a sindicat de la classe treballadora de tots els orígens som i hem de ser agents actius del debat, la proposta i l'acció per aconseguir una societat en lluita per aquests objectius i en lluita contra el racisme i el feixisme.
- ⇒ CCOO serà actiu en la defensa de la diversitat, l'acollida i la interculturalitat com a valors socials de progrés, contra la demagogia que es pugui utilitzar electoralment, defensant nítidament línies democràtiques no mercadejables per vots.
- ⇒ Cal pensar les ciutats i els pobles per a la gent gran. L'envelliment social és una realitat i cal afrontar amb decisió el prestigi social i el reforç dels drets laborals de les treballadores i treballadors del sector d'atenció a les persones i de la dependència, així com els recursos necessaris (mobilitat, salut, oci, cultura...) per dotar de benestar les persones grans i les seves famílies.
- ⇒ També s'ha de pensar en els infants, en els seus circuits educatius i de lleure en el projecte de ciutat (infants que viuen en projectes familiars diversos o als quals cal garantir tutela social). Cal abordar la complementarietat de recursos de les diferents administracions i la participació en estratègies compartides de ciutat.
- ⇒ Cal continuar lluitant contra qualsevol tipus de discriminació i contra l'LGTBfòbia, i impulsar accions i consells participatius socials que ajudin en aquesta tasca.
- ⇒ En la lluita per les ciutats verdes i la naturalització, contra el canvi climàtic i per la sostenibilitat energètica, cal incloure actuar en el teixit productiu i amb el teixit productiu. Cal impulsar la creació de llocs de treball d'economia verda apostant per sectors com el de les energies renovables i la rehabilitació energètica d'edificis.
- ⇒ És indispensable impulsar polítiques actives específiques per al jovent i xarxes públiques gratuïtes d'accés a la cultura i l'oci. Així mateix, cal promoure l'associacionisme i l'afiliació sindical. Calen, també, models d'assemblees ciutadanes de joves.
- ⇒ El sindicat aposta per ciutats feministes que lluitin per la igualtat real i contra les violències masclistes. Cal dotar la ciutat d'un pla d'igualtat amb la participació i la gestió de les entitats socials, veïnals i sindicals.
- ⇒ La mundialització de l'economia ha suposat la globalització de la precarietat, la pobresa social i la vulneració sistemàtica dels drets humans laborals i, especialment, de les llibertats sindicals. Això s'ha basat en la proliferació de la deslocalització, per part de les empreses, de part de la seva producció a altres països, on els drets humans laborals no es troben recollits en l'ordenament jurídic i on la violència antisindical dificulta la lluita organitzada i eficaç de les persones treballadores.
- ⇒ En aquest context, la cooperació internacional sindical és essencial per poder contribuir a la defensa efectiva dels drets humans laborals i la consecució d'un treball digne per a totes i tots. En els últims anys, les partides pressupostàries d'entitats locals dedicades a la cooperació internacional han patit greus retallades: han passat de destinar 25,4 milions d'euros a projectes de cooperació internacional el 2010 a només 12 milions d'euros el 2014. Per això, per tal d'aconseguir una cooperació eficaç, cal disposar de polítiques públiques en matèria de cooperació internacional compromeses que destinin més recursos i que compleixin amb el compromís de destinar el 0,7 % del pressupost públic a dur a terme accions de cooperació internacional.

Ciudadania amb drets en exercici permanent

- ⇒ Si el treball és al centre de la vida de les persones, cal definir l'habitatge com un dret fonamental bàsic de ciutadania. El sindicat reivindica polítiques de generació d'un parc públic d'habitatge, la regulació dels preus del lloguer i la lluita contra la gentrificació social, l'exclusió social i l'assetjament immobiliari. És imprescindible una oficina local d'habitatge i d'assessorament en drets per a la ciutadania.
- ⇒ L'accés universal dels ciutadans i ciutadanes al dret a la salut també s'impulsa amb el desenvolupament de consells de salut que avaluin i proposin polítiques municipals que col·laborin a fer-ho possible (equipaments, campanyes, assessorament, sensibilització en salut pública...). Calen projectes de ciutat que promoguin aliments saludables, però que també assegurin que ningú a la ciutat no pugui caure en la malnutrició. És necessària la vigilància de la salut d'infants i gent gran, especialment, i la lluita contra l'obesitat.
- ⇒ Cal entendre l'esport no com a element d'oci, sinó com a dret, fomentar la pràctica esportiva i la regulació d'horaris d'equipaments, i destinar ajudes públiques a la participació i l'impuls del teixit esportiu.
- ⇒ La ciutat digital comença a ser una realitat, però ha de ser-ho a l'abast de tothom i ha de ser compresa per tothom. Exercir els drets de ciutadania també requereix tenir accés universal a la xarxa, promocionar el coneixement de les tecnologies de la informació i generar oportunitats laborals i socials a partir de la formació continuada.
- ⇒ Cal obrir espais de consulta i decisió a la ciutadania directament afectada, amb caràcter previ, per establir: les actuacions en els usos dels espais públic recuperats, els canvis a la via pública, la dotació d'equipaments i el traçat de les línies i les parades de transport públic. Cal gestionar bé els equipaments i recollir propostes de prioritats pressupostàries.
- ⇒ És necessari valorar el funcionament dels serveis municipals i comarcals, així com concretar a cada població les formes de participació i decisió d'acord amb la realitat de cada municipi.
- ⇒ S'ha de concebre la vida municipal com a escola de participació i rendiment de comptes per a tota la ciutadania, també per a noies i nois en l'etapa de secundària. S'ha de respectar i promoure la pluralitat —política i social— en les comunicacions i els mitjans municipals vers la ciutadania.
- ⇒ Cal ser transparents i assequibles pel que fa a contractes, remuneracions, agenda, possibles conflictes d'interès i declaracions de béns abans i després de l'exercici. Cal contestar de manera pública (web) les consultes i propostes d'entitats i persones interessades.
- ⇒ S'han de promoure els espais i activitats col·lectius. Cal donar suport a les entitats del municipi, gestionar la diversitat cultural i d'origen com a riquesa, i afavorir l'intercanvi cultural i l'enriquiment mutu.
- ⇒ Cal impulsar polítiques de relacions laborals que promoguin la democratització real dels centres de treball, començant per l'Administració pública. Les persones representants dels treballadors i treballadores a les administracions tenen dret a exercir activament la negociació col·lectiva.
- ⇒ Calen tant gestió pública com transparència. Des d'una aposta per la gestió pública dels serveis públics, el sindicat reivindica que la licitació pública que pugui esdevenir-se sigui sempre garant de les condicions laborals dels treballadors i treballadores que fan possible l'activitat. Calen mesures pel que fa a subrogació obligatòria, compliment del conveni col·lectiu laboral de referència (definit clarament al plec) i de la normativa laboral, promoció de la igualtat i clàusules socials de preferència.
- ⇒ Cal un sector públic local fort que no externalitzi serveis bàsics i que aposti pel creixement de la gestió pública directa.
- ⇒ Els serveis públics han de ser accessibles per a tota la ciutadania. Cal trencar asimetries per barris i rendes, i impulsar la tarificació social per fer minvar les desigualtats d'accés i contribuir a la progressivitat.
- ⇒ En l'àmbit metropolità, calen polítiques de coordinació entre municipis i de concertació social entre agents socials, econòmics i administracions. És necessari abordar el fet metropolità sortint de localismes, i coordinar polítiques de promoció econòmica, d'internacionalització i camí cap a la regió metropolitana.

Una fiscalitat redistributiva per afavorir la igualtat d'oportunitats

- ⇒ El sindicat reclama un nou model de finançament dels municipis, basat en les competències reals que s'han d'exercir, i, per tant, amb major aportació de recursos.
- ⇒ S'han de reforçar els criteris de progressivitat en els impostos municipals per fer efectiva una veritable redistribució de la renda.
- ⇒ Cal introduir criteris de fiscalitat verda per incentivar activitats que millorin la qualitat de vida i desincentivar les que perjudiquin el medi ambient.
- ⇒ És necessari donar suport a l'estalvi i a l'eficiència energètica residencial (ajuts, rebaixes fiscals...) i fer una revisió ambientalista dels impostos municipals (IBI, vehicles, escombraries, aigua, etc.).